

at der virkelig kun kan holdes Jagt og holdes god Jagt paa meget store Landejendomme og hos Naboer, som kunne nyde godt af det Bilt, der gaa ud fra de større Jagtdistrikter. Det er umuligt her i Landet, naar der jages paa smaa og større Gaarde, at have en god Jagt. Enhver, der kender en lille Smule til Forholdene, ved, at naar man paa Gaarde paa 20, 30, 40, 50 Tdr. Land — ja, man kan gerne gaa endnu højere — driver Jagten paa henhynsløs Maade, vil Biltet inden ret lang Tid være forsvundet. Der kan efter min Mening kun være Tale om Jagt paa de større Besiddelser og paa andre Steder, hvor Biltet hovedsagelig rekrutteres fra de andre Distrikter. Derfor forekommer det mig, at Fredningstiden ikke burde blive fuldt saa streng, som den paa flere Steder er. Men jeg vil som sagt bede ærede Medlemmer se nøgternt paa hele Forholdet, idet vi gaa ud fra, at Jagtretten tilhører Grundejerne; og jeg vil bede Dem om at lægge Mærke til, hvad jeg før udtalte, at Jagten i det hele taget er et komplet Hængespørgsmaal; det er en Lüksus, og derfor forekommer det mig at være fuldt berettiget, hvis Lovforslaget gif videre i Retning af at skaffe Kommunerne Indtægt ved Jagttegn, idet der bestemtes, at Tegnet betales med højere Pris og dernæst skulde løses ikke blot af dem, der gaa paa fremmed Jagtomraade, men ogsaa af dem, der gaa paa eget Jagtdistrikt, altsaa ligesom i Frankrig og i Tyskland, og at der dernæst ogsaa blev lagt Skat paa Jagtbøsser og Jagthunde, saa at det blev en virkelig søgelig Skat. Det forekommer mig, at den Indtægt var mere berettiget end de fleste Indtægter, Kommunen nu faar, thi vi vilde derigennem kunne komme ind paa den Vej, som forekommer mig at være den rigtige, nemlig at komme ind paa Lüksusfakter. Men saa forekommer det mig ogsaa, naar vi gaa ud fra dette, at det virkelig ikke koster saa lidt at holde Jagt, at man kunde fordrø fra Statens Side, den noget mere værnede om den Jagt, som i dyre Domme bliver skaffet til Vejse her i Landet, ved at Bøderne sættes noget højere.

Jeg skal tillade mig ganske kort at gennemgaa nogle af Lovforslagets Bestemmelser. Den ærede forrige Taler har allerede gjort det, men der er enkelte Punkter, jeg kunde ønske forandrede, men kun paa Grundlag af selve Lovforslaget. Der staar i § 4, at det er den Ejer, der selv er Bruger af Grundten, tilladt at overdrage Udøvelsen af sin Jagtret til en anden for sin Besiddelsestid eller for et bestemt Aaremaal, dog ikke ud over 10 Aar. Jeg forstaaer ikke,

hvorfor man ikke lige saa gerne kunde tage 20 Aar. Der er ikke Tvivl om, at den Bestemmelse vil hæmme Jagten, da man væsentlig kan danne nogen Jagt paa 10 Aar. Naar man derimod sætter 20 Aar, vilde Rigsmænd andre Steder fra kunne indlade sig paa at leje en Jagt paa samme Maade, som det sker i andre Lande, men jeg frygter for at 10 Aar er en for indskrænket Tid, og jeg vil derfor tilraade, at man i Stedet for 10 Aar sætter 20 Aar. — I § 12 staar, at i Skove, hvad enten disse tilhøre Staten eller private, maa uvedkommende ikke færdes med Skydevaaben eller Jagthund uden for de gennem Skovene førende offentlige Veje. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor ikke ogsaa det samme skulde gælde paa andre Steder paa Landet, thi naar Folk af Velvilje have givet andre Lov til at gaa over deres Mark eller gennem deres Haver, kan det mange Gange være lige saa generende for Jagtejerne, naar en Krybstytte eller andre med Bøsser gaa derigennem. Det vil erindres, at Markjagten mange Steder er af lige saa megen Betydning som Skovjagten, og jeg vil derfor lægge et godt Ord ind for, at den samme Bestemmelse, der er taget for Skovene ogsaa kommer til at gælde uden for dem. — Saa har jeg endnu kun en ganske ubetydelig Bemærkning at gøre. — Jeg vil tillade mig at spørge, hvorfor man i Grunden i § 14 bruger Betegnelsen Holt sneppen, det forekommer mig at det almindelige Udtryk er Sneppen eller Skovsneppen. Dernæst vil jeg takke for og glæde mig over, at den Bestemmelse er kommen ind, at Sangfugle og andre Smaafugle skulle være fredede hele Aaret. Jeg er vis paa, at enhver, som kender til Forholdene, vil glæde sig over denne Bestemmelse, da det Dyrplageri, som man har set foregaa ved Donefangst, derved vil vise sig at være umuligt i Fremtiden. — Med Hensyn til Bestemmelsen om Jagttegn skal jeg henholde mig til det, jeg før udtalte, og henstille til det ærede Udvalg at overveje, om der ikke i § 21 kan udelades Ordene: med de nedenfor nævnte Undtagelser, saaledes at alle, der overhovedet ville gaa paa Jagt, skulle betale Jagttegn. Dernæst kunde jeg ønske, at disse Jagttegn blev noget dyrere, saa at Prisen blev sat til 20 Kr. i Stedet for til 10 Kr., og at vi saa i Lighed dermed komme til en virkelig Skat paa Jagtvaaben og Jagthunde, saaledes at den Skat, der kunde tilfalde Kommunen, ikke blev en ubetydelig, men en god Indtægt for Kommunen. — I § 25 er Straffen for ulovlig Jagt sat til fra 20—200 Kr. Jeg anerkender, at det er en større Straf end før, men den forekommer mig at være for lille endnu. Thi